

MI MLADI BORCI

POŠTNINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO III.

LJUBLJANA, PETEK, 7. OKTOBRA 1938.

ŠTEV. 4.

Vojne rešeni...

Evropa je v zadnjih dneh nemirnega pričakovanja zopet molila, molila iz vsega srca.

V pariški Notre Dame so se gnetle množice, iz katedrale sv. Vida v Pragi so se noč in dan dvigale molitve, v londonski katoliški katedrali so molili verniki s svojim kardinalom, v anglikanski westminsterski opatiji je sredi množice najpreprostejših in najodličnejših Angležev klečala in molila lady Chamberlain...

Tako Evropa že dolgo ni molila.

Vojne grozote so šle mimo nas in zdi se, da je Bog šibo vojske res umaknil. Če pa jo je umaknil, je to storil po isti obljubi, kakor jo je bil dal Abrahamu: »Če najdem v Sodomi petdeset pravičnih sredi prebivalstva, prizanesem vsemu kraju zaradi njih« (1 Mojz 18, 26).

Od nastopa humanizma naprej se Evropa trdovratno upira krščanstvu. Organski socialni red krščanskega srednjega veka je doba individualizma porušila in na razvalinah proglasila načelo nebrzdane gospodarske svobode. Družinsko razmerje med delavcem in delodajalcem, prijateljska tekma med posamezniki in krščansko pojmovanje dela, vse to je izginilo. Liberalizem in kapitalizem sta nastopila zmagoslavno pot v svet. Krščanske ideje so morale iz zakonodaje in javnega življenja. Knjiga in gledališče, vse kulturno življenje, je začelo pridigati odpad od Boga. Množice odpadajo...

Razmerje med narodi, med socialnimi sloji, med posamezniki postaja vedno neznosnejše, ker se z odpadom od Boga veča brezobzirno samoljubje.

Liberalizem, ki je z rušenjem začel, je končno sam prišel na vrsto: kriza sledi krizi in zgradba liberalizma se s silnim truščem podira.

Zablode narodov in celih kultur ne morejo ostati brez kazni.

Če smo sedaj izmolili odpuščanje ali vsaj odlog teh kazni, ali se ne pripravljajo druge?

Edina pot, po kateri se more svet trajno rešiti, je novo pokristjanjenje. Kdo naj to izvede?

Ali naj danes pričakujemo kakšne izredne, silne osebnosti, ki bi s svojimi čudežnimi sposobnostmi sama pokristjanila razkristjanjeni svet? Če bi kaj takšnega pričakovali in v tem pričakovanju roke križem držali, bi samo pomagali k popolnemu propadu naše krščanske kulture. Sv. oče je nakazal pot — pot KA. Milost gradi na naravi. KA delo pokristjanjevanja razdeli na tisoče posameznikov, ki so vsak zase navadna človeška bitja povprečnih sposobnosti, ki pa vsi skupaj zaležejo neprimerno več kot še tako velika, čudovita in magična osebnost.

Nemec pokristjanja Nemca, Anglež Angleža, Francoz Francoza, italijanski kmet italijanskega kmeta, češki delavec češkega delavca, hrvatski inteligent hrvatskega inteligenta, slovenski študent slovenskega študenta. Na vsakega katoličana pride tako mala naloga, ki jo izvrši takorekoč mimogrede, kar v svojem najbližjem okolju med svojim poklicnim delom, v času zabave, spotoma.

To organizirano pokristjanjevanje sveta, Katoliško Akcijo imenuje papež, »punčico svojega očesa«, »od sv. Duha navdihnjeno misel«, svojo »največjo tolažbo«, svoj »edini up«.

*

Kazen je odložena. Vojne ne bo?

Toda za koliko časa? Mi vemo, da je napad prešel, strup pa deluje skrito naprej.

Če hočemo resničnega, trajnega ozdravljenja, če hočemo, da se odložene kazni znova ne zgrnejo nad nas, če hočemo da pride svet do stalnejših, mirnejših, znosnejših in bolj človeških razmer, ga je treba pripeljati nazaj h krščanstvu.

To je videl sv. oče, ki je ustvaril KA, katera nalaga vsakomur dolžnost, da dela za pokristjanjevanje svojega malega poklicnega okolja.

Tiho presnavljanje Evrope se že mnogokje pričinja in obeta čudovite sadove.

Italijanska KA in litvanski katoliški dijaki

Gđc. Castoldi, odbornica pri mednarodni zvezi katoliških žena in pri italijanski ženski Katoliški akciji, je dala našemu poročevalcu v daljšem razgovoru ob priliki kongresa Pax Romane nekaj pojasnil o italijanski Katoliški akciji.

Italijanska Katoliška akcija je razdeljena na štiri oziroma šest skupin: na štiri skupine po naravnih stanovih (možje, žene, fantje, dekleta), poleg teh štirih skupin pa obstajata še skupini moške in ženske univerzitetne mladine. Najvišja instanca organizacije je narodni odbor.

Delo Katoliške akcije pa je razdeljeno pri ženski KA v socialno vejo in v šolsko vejo, katerim pripadajo članice glede na svoje poklice. K socialni veji spadajo namoščenke, delavke meščanske gospodinjice; k šolski pa učiteljice in absolventinje univerz. Gospodična Castoldi je izrecno poudarila, da so to le oblike dela (forme di attività), ki nimajo sindikalnega smotra. V Italiji so namreč strokovne organizacije državno prepovedane, kolikor ne pripadajo fašistični stranki.

Zelo je poudarila tri znake Katoliške akcije, na katere polagajo v Italiji posebno važnost in ki so nujni za vsako organizacijo, ki hoče biti Katoliška akcija: Katoliška akcija je apostolska, laiška in hierarhijski ustanovljena.

Ob organiziranju Katoliške akcije so imeli mnogokje težave z redovi in z verskimi organizacijami, ki so tudi hotele biti Katoliška akcija, pa so jim manjkali bistveni znaki za to. Vendar so odločno vztrajali in pridrli s stališčem, da Marijine družbe in podobne organizacije niso Katoliška akcija, da pa so seveda koristne.

Poleg teh treh znakov je gđc. Castoldi še poudarila tri elemente dela, ki ga vrši Katoliška akcija.

1. Formazione (oblikovanje, zlasti notranje duševno).

2. organizzazione (organizacija).

3. azione (akcija).

Vsi trije elementi so nujni in drug brez drugega ne morejo ob-

stajati. — Člani morajo biti notranje izoblikovani, toda tudi na zunanaj organizirani in aktivni. — Katoliška akcija je organizirana nalašč za apostolat in se tudi v tem loči od drugih organizacij, ki sicer morda vršijo apostolat; vendar ta ni njihova bistvena naloga in niso posebej za apostolat organizirane.

Gospodična Castoldijeva se je tudi spominjala, da je brala v Osservatoriu o mladočevskem rimskem romanju in se je tudi zanimala za slovensko Katoliško akcijo.

LITVA

Na kongresu je bilo navzočih tudi več delegatov iz Litvanskega glavnega mesta Kawnas (Kowno).

Ruski dijak ob novem šolskem letu

Podjetni načrti

1. septembra se prične v Sovjetiji novo šolsko leto, ki tudi letos prinaša celo vrsto novih odredb. Svet ljudskih komisarjev je sklenil zgraditi nekaj tisoč šol, da se ne bi pouk več vršil v treh oddelkih. Poleg tega je bilo sklenjeno, naj bi učitelji letošnje počitnice obiskovali razne izobraževalne tečaje. Na ta način so hoteli iz napol nepismenih učiteljev, ki se dobe marsikje, napraviti prave učitelje. Končno je svet ljudskih komisarjev sklenil pospešiti izdajanje šolskih knjig, tako da bi se strašnemu pomanjkanju knjig vsaj malo odpomoglo.

Na vsak način so to priprave in odredbe, ki bi pri nas živo zanimala učence in učitelje. Nove šole, počitniški tečaji, nove knjige...

Brez uspeha...

Sedaj so počitnice pri kraju, a šele sedaj se ugotovilo, da se šolsko vprašanje ni premaknilo z mrtve točke. Število šol se ni pomnožilo, učitelji so šli namesto na tečaje rajši na počitnice na deželo, prav tako pa se tudi proti pomanjkanju šolskih knjig ni nič storilo.

ki pripadajo mladinski organizaciji »Pavasario« in ki šteje danes 63.000 članov. O položaju katoliških dijakov v Litvi smo pisali že pred meseci in so litvanski delegati naše poročilo, posneto po Le blé qui lève, v celoti potrdili.

Litvanci so se menda še posebno navdušili za našo malo Slovenijo, ki se jim zdi tako podobna njihovi domovini, ki je tudi šele pred dvajsetimi leti dosegla svobodo. V muzeju, kjer ste se dve litvanski delegatini seznanili z našo narodno zgodovino, nošami in običaji, sta neprestano odkrivali podobnosti z Litvo. — Najbolj sta seveda bili veseli, ko sta med predzgodovinskimi izkopninami našli jantar iz baltiškega morja, ki je prišel pred davnimi stoletji v naše dežele z njihovih obal.

Novo leto bo torej našim ruskim tovarišem prineslo malo novega: še vedno se bodo učenci gnetli v starih, premajhnih sobah, učili jih bodo napol nepismeni ljudje, knjig ne bodo imeli ali pa bodo strahovito drage.

O tem stanju poročajo boljševiski časopisi sami. Moskovska »Izvestija« poročajo takole: »Graditev novih šol je ena najslabših točk v pripravi na novo šolsko leto. Ne samo, da starih šol niso popravili in pripravili za začetek pouka, ampak tudi zidanje novih šepa neverjetno daleč zadaj za načrti... Zadnje leto dokazuje, da niti od daleč ne morejo biti vsi učenci zadovoljni z višino svojega znanja. Vzrok tega pa je to, da ljudski komisarji niso znali dvigniti učiteljske izobrazbe...«

Ponavljani ponavljalni izpiti

Kot povsod je bilo tudi na boljševiskih šolah veliko ponavljalnih izpiti. Toda v sami Moskvi jih je pri ponavljalnih izpiti padlo 41.000. Ni kazalo drugega, kot da so jih pripustili kmalu nato k ponovnim ponavljalnim izpiti.

Šolske knjige

Pravda piše: Mnoge starše vznemirja skrb, kje naj vzamejo šolske knjige za svoje otroke. Kajti če gredo v knjigarne, slišijo stari in nespremenjeni odgovor: »Šolskih knjig nimamo.« Nekateri zahtevajo, naj se ob tem pomanjkanju šolskih knjig s posebno uredbo organizira prodajanje in kupovanje starih, že rabljenih knjig. Dijaškega sejma torej ne bo več treba.

Nedvomno je, da je položaj ruskega bodisi srednješolca, bodisi ljudskošolskega otroka, malo rožnat. Rod, ki ga šolajo sovjeti, bo slabo izšolan, čeprav se boljševiski toliko ustijo z velikimi izobraževalnimi načrti in se proglašajo za nosilce kulture.

Važna ideološka publikacija

NAŠA POT XV.:

Katoliška načela

ali jo že imaš?

ali jo ima že tvoj prijatelj? Opozarjaj!

Strani 384

**Za dijaka naročnika
izredno nizka cena din 28.—**

Razvoj katoliške cerkve v združenih državah v letu 1937.

Združene države z Alasko in Havajskimi otoki so šteje ob koncu leta 1937. skupno 21.451.460 katoličanov, t. j. 492.326 več kakor prejšnje leto. V primeri s številkami leta 1928. znaša prirastek katoliškega prebivalstva v minulem desetletju 1.742.411 in v primeri z letom 1918. celo 4.135.157.

NOVE ŠKOFIJE

Leto 1937. je prineslo važne spremembe v hierarhičnem ustroju. Na novo so bile ustanovljene 3 nadškofije in 5 škofij, tako da se je število nadškofovskih sedežev dvignilo na 18 in število škofovskih sedežev na 93. Vključno z naslovnimi škofi je v Združenih državah sedaj 132 nadškofov in škofov.

Od novo ustanovljenih škofij obsega nadškofija Newark s škofijami Camden, Patterson in Trenton ozemlje države New Jersey, nadškofija Detroit s škofijami Grand Rapids, Lansing in Saginaw državo Michigan in naškofija Louisville s škofijami Covington, Owensboro in Nashville državi Kentucky in Tennessee.

DUHOVSČINA

Duhovščina šteje skupno 32.668 članov, t. j. 1019 več kakor v preteklem letu. Na razpolago ima 18.428 cerkva in misijonskih postaj ter okrog 1000 drugih verskih institutov. V teku leta 1937. so od-

prli en nov duhovniški seminar; vseh seminarjev je sedaj 206 s 15.984 teologi. Med verskimi družbami štejejo 86 moških redov in 209 ženskih redov in kongregacij.

SOLE

Število katoliških visokih šol je veliko: za dijake imajo 193 »collegeov«, za dijakinje pa 676 »akademij«. Srednje šole so zrastle od 127 na 1306. Tudi pri župnijskih šolah opazimo visok številčni napredek in sicer od 7445 v letu 1936. na 8028 v lanskem letu s skupnim številom učencev 2.101.376.

50 let katoliške univerze v državi Čile

Univerza v Santiago v državi Čile je ena najboljših katoliških univerz na svetu. Zaslugo zato imajo predvsem tamkajšnji velikodušni in radodarni katoličani.

Ta univerza ima poleg filozofske in teološke fakultete še vso filologijo, medicino, jus, narodno ekonomijo s trgovskimi vedami in agronomijo. Več kot 100 profesorjev in učiteljev je tu neprestano na delu. Dijakov ima ta univerza okrog 3000, med temi jih je veliko iz špansko govorečih držav Južne Amerike.

Poleg imenovanih uradnih fakultet je še več pomožnih insti-

DOBRODELNI ZAVODI

Katoliške sirotišnice so oskrbovale 39.554 sirot; odprli so poleg tega 12 novih bolnišnic, tako da znaša letos število bolnic 684. K temu moramo prišteti 168 starostnih zavetišč.

SPREOBRNITVE

Kar se tiče spreobrnitev, je bilo leta 1937. sprejetih v Cerkev 62.606 oseb; to pomeni proti prejšnjemu letu prirastek za 634.

VELIKA MESTA

Tri mesta v državi štejejo več kakor en milijon katoličanov: Boston z 1.164.300, Chicago z 1.159.390 in New York s približno enim milijonom. Od ostalih škofij prekorači milijonsko mejo samo Brooklyn z 1.153.792 dušami.

tutov, ki so pod nadzorstvom univerze, dalje tako imenovane akademije, kjer so izredna predavanja in tečajji ljudske univerze za filozofijo, narodno gospodarstvo, sodobno literaturo, zgodovino in jezike. S temi tečajji je univerza veliko naredila za izobrazbo in postala središče izobraženih krogov.

Tisoči mladih mož so že prišli s te univerze v življenje. Danes so na vodilnih mestih v upravi, v parlamentu, sodstvu in gospodarstvu. Vsako leto ie bolj čutiti njih vpliv. To je ravno pomen katoliških univerz, zato se katoličani povsod, kjer resno hočejo pokristjaniti javno življenje, trudijo tudi za ustanovitev katoliške univerze.

Vlada spremlja delo katoliške univerze z vso dobrohotnostjo. To tudi ni čudno, saj univerza vrši znanstveno visoko vredno delo, vzgojno pa tudi silno dobro vpliva na mladino.

Več rektorjev univerze v Santiagu je doseglo škofovsko čast. Sedanji rektor je msgr. Carlo Casanueva, eden najslavnejših profesorjev, pa Don Dario Urzua, ki je znan tudi v mednarodnem svetu. Bil je zastopnik čilske države na evharističnih kongresih v Chicagu, Buenos Airesu in Budimpešti, vlado je ponovno zastopal na gospodarskih konferencah v Ženevi in Londonu.

Žesisti in profesorji

Žesisti so s svojim delom dosegli že lepe uspehe. Spremenili so odnos med profesorji in dijaki in so vsaj omilili, če že ne popolnoma odpravili tisto surovo nagajanje nekaterim profesorjem, ki v svoji naklonjenosti dijakom kar ne morejo dati kazni. V nekem razredu so to tako izvedli, kot sami poročajo:

»V našem razredu nas je štirinajst dijakov - med njimi trije žesisti. Za profesorja zemljepisa imamo debelega gospoda, ob katerem se zelo zabavamo. Vsako sredo pred njegovim prihodom se priredi prosta zabava. Celotno žesisti smo to dopustili, a le do nekega zelo dobrega študijskega tečaja, na koncu katerega so trije žesisti predložili reso-

lucijo, naj se takemu razgrajanju napravi konec.

Dolgo smo s sošolci obravnavali ta predmet, tudi v prostem času, debatirali za in proti. Polagoma pa so se naši tovariši precej ohladili v nagajanju in dosegli smo sklep, da ne bo več karikatur na tabli in da ne bo več zdrobljene krede na profesorjevem stolu. To je že velik uspeh. Vzlic kravalu, ki še ni popolnoma ponehal, pa se je čutil profesor tako srečnega, da smo bili skoraj ginjeni. Proti koncu leta smo sklenili brez odlašanja, da bo vsakega nagajanja konec. In zdaj moramo celo reči, da je tudi pouk zemljepisa postal zanimiv.«

Ko sem bil še otrok, mi je moj oče dejal: »Sin, če kdaj ne boš uspel v kakšni stvari takoj, ne vrzi puške v koruzo, temveč poskusi ponovno, in če ne uspeš vdrugič, poskusi še enkrat!«

Neville Chamberlain

Tom Playfair

»Harry, kdo so te visoke osebnosti, ki govore tako glasno in tako samozavestno? Ali so to lastniki poslopja?«

»Pst, bolj tiho, ti so iz višjih razredov in se vedejo zelo domače. Nekaj je tudi takih med njimi, ki se ne vedejo najlepše z novinci.«

»Je takih veliko?«

»K sreči ne. A še teh preveč.«

Ta pogovor precej osvetljuje notranje življenje v zavodu. Tudi drugod je veliko pritožb, n. pr. radi oblastnosti in predrznosti starejših hlapcev ali pomočnikov. Kako je s tem? Novinec je v začetku bolj boječ in bolj krotak kot jagnje. Prve tedne si ne upa govoriti glasno. Toda čez nekaj mesecev je dobil že tu in tam kakega prijatelja, vede se že bolj neprisljmeno in pogumno. Na koncu šolskega leta gre domov poln izkušenj. Počitnice so končane, in prejšnji boječ novinec je postal oblasten in ohol. Njegovo vedenje, njegov glas in njegove kretnje kriče razodevajo, da je on »ta stari«, da pač on ve, kaj je življenje, da je kos vsem okoliščinam, in da je novinec, bodisi še tako dober, le neka manj vredna stvar, kratko in malo, da na vsej zemeljski obli ali pod božjim soncem ni najti stvari, ki bi se mogla primerjati s tem viškom človeške popolnosti: s »ta starim«.

Pretravana bi bila trditve, da so vsi starejši učenci take vrste. Ne, v zavodu je tudi mnogo takih, ki so olikani, preprosti in dobro vzgojeni.

John Green ni bil med temi. Čez nekaj minut je pritegnil pozornost vse dvorane: govoril je zelo glasno, kadar je bil prefekt obrnjen drugam. Pripovedoval je, kako je med počitnicami jezil svojega očeta. Izražal je neizrekljiv stud »nad to drhaljo novincev«; kar želodec se mu je obračal.

Ko je John Green končal svojo toaleta, se je postavil k vratom umivalnice ter stopal na noge gojencem, ki so prihajali in odhajali, vendar le takim, od katerih ni pričakoval odpora. Tom in Harry sta šla proti izhodu, in Green ju je pričakoval. Harry je šel prvi, in ker je bil že med »stari«, je prišel srečno skozi vrata. Tom je šel za njim in ni ničesar slutil, se je zdelo. V resnici pa je dobro proučil Greenove kretnje. V trenutku, ko je šel Tom čez prag, je Green iztegnil nogo, da bi Tomu izpodnesel tla; v istem trenutku pa je Green zarjul od bolečine.

»Kaj?« je zavpil Tom in se obrnil, »ali sem ti stopil na nogo? Prosim te, oprosti mi. Sicer pa, čemu pa steguješ svoje rogovile čez prag?«

»Bedak!« vpije Green in pleše na eni nogi z zabavno brzino. »Najmanj pet kurjih očes si mi zdrobil.«

»Upajmo, da jih bo mogel popraviti kak trgovec glasbil.«

S tem bodrilom je Tom odšel z roko na Harryjevih ramenih, ki je zaman krotil smeh. Pustila sta mojstra Greena, da je nadaljeval s svojimi plesnimi vajami, dokler se mu je pač ljubilo.

Ob vhodu v umivalnico je bila (in je brez dvoma) še lopa, kjer so bile postavljene hodulje, bradlja, krogi, trapez, ob steni pa vrsta klopi. Naša prijateljca sta se tukaj vsedla in mirno čakala na čas kosila. A ta mir je oznanjal nevihto.

Komaj sta prišla v lopo, že se je pri vratih prikazal Green, ki si je zelo želel dobiti Toma nekje daleč stran od prefekta. Green je malomarno spustil glavo na levo roko, ki jo je naslonil na bradlo, desno roko pa prisionil ob bok: poza, ki se je naučil med počitnicami. Nato je ostro in dolgo »fiksiral« Toma. Na žalost pa se je zdelo, da naš junak ne obrača na to nobene važnosti.

»Ti, povej no vendar,« spregovori Green, potem ko se je postavil v pozo pruskega kralja, »ali je pri vas doma še mnogo zverin tvoje vrste?«

»Ne vem!« odvrne sladko Tom. »Če hočeš, bom pisal domov po informacije.«

(Dalje prihodnjč.)

Novembra izide

NAŠA POT XVII.:

Dr. Aleš Ušeničnik:

Obris socialnega vprašanja

78 strani

Knjigotrška cena din 10.—
dijaki nenaročniki } 7.—
nedijaki naročniki }
dijaki naročniki din 5.—

Dijaški glasovi o „Borcih“

Borci dijaka res poučujejo o vsem sedanjem položaju. V verskih zmotah, ki se širijo, nam dajejo jasnost. Neki dijak nasprotnik mi je rekel, da imajo Borci v sebi preveč načelnosti in da so samo za člane KA. Toda saj mora KA obsegi vse dijaštvo. List ima ravno pravi format, kajti če bi bili le malo večji, bi ne prebral vsega lista. Tako pa imajo v malo besedah povedanega mnogo in obenem zanimivega.

»Mladi Borci« vsekakor vplivajo na življenje kat. dijaka, saj mu zlasti načelni članki pomagajo, da se lažje orientira sredi vrtinca modernih naukov in zmot.

Gotovo »Borci« vplivajo tudi na druge resne dijake s svojimi jednatimi in jasnimi članki, če le znajo samostojno misliti in niso pod vplivom kakega zagrizenega nasprotnika.

Na vsak način »Borci« vplivajo tudi na slov. kat. gibanje sploh: meni se zdi, da mnoge, ki spočetka niso bili člani KA, pa tudi simpatizirali niso z njo, prav tako pa tudi tiste, ki so bili naravnost nasprotnega mišljenja, članki v »Borcih« tako prepojiijo s svojim duhom in jih celo k sebi pritegnejo, da morda še vstopijo v vrste KA.

Jasno je, da načelni članki »Borcev« koristijo dijaku in izobražencu pri njegovem usmerjanju, služijo mu pa tudi kot dober pripomoček pri različnih predavanjih.

Glede vprašanja, ali polemika »Mladih borcev« pripomore k razčiščenju razmer v slov. kat. gibanju, je odgovor jasen: »Da.« Zato pa je ta list tudi tolikim trn v peti: ko sem se nekje vozil z avtobusom, sem slišal zabavljanje čezenj; ustavljal sem se v kraju N., in spet so po njem udrihali — tako da sem se čudil, da se sploh toliko ljudi (nasprotnih!) zanima za naš »srednješolski listič«, kakor je »Borce« imenovalo »Dejanje«.

Dosedanji obseg ima to prednost, da je prikladen za vezavo in je, ker je majhen, res mogoče v njem prinašati zgoščene in jedrnate članke.

V kratkem bosta torej pretekli dve plodni leti »Mladih borcev«. Lahko so v ponos slovenski KA. Spočetka so se gotovo morali boriti tako z materialnimi težavami kakor s klevetami in zaprekami, ki so jim jih delali nasprotniki. A vse so premagali. Lahko so zadovoljni: Vsaj v glavnem so zadostili — kolikor se sploh zadostiti da tolikim različnim željam, kolikor je bralcev — svojim čitateljem — tudi meni. —

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).